

Reisverslag september 2005

***“Hij is een Vader der wezen,... een God, Die de eenzamen zet in een huisgezin”
(Psalm 68:6a en 7a)***

“Hij, Die Israël verstrooide, zal het verzamelen en het behoeden als een herder zijn kudde.” (Jeremia 31 :10b)

Sergio en Ira

Deze reis had een dubbel doel. Naast de gewone bezoeken aan weeshuis, Joodse gezinnen enz., zouden we ook de trouwerij van Ira Pakosh bijwonen. We kennen Ira al vanaf de tijd dat zij en ook wij nog voor Exobus werkten. Toen wij begonnen met hulptransporten, heeft zij ons vaak geholpen met het leggen van contacten. Zaterdag 2 september zou ze gaan trouwen met Sergio, een Spaanse jongen. Ira had Wim gevraagd de dienst te leiden, omdat ze voor Sergio graag een engelstalige dienst wilde.

Record

Woensdagmorgen, 31 augustus, vroeg vertrokken we. De fax met toestemming uit Kiev hadden we net op tijd gekregen. We konden dus met een busje vol goederen vertrekken. Na een overnachting in Hongarije waren we donderdagmorgen al vroeg aan de Oekraïense grens. Daar was een duidelijke verandering merkbaar sinds het aantreden van Joestsjenko. Een vrouwelijke douanebeambte herkende ons en ging snel iemand voor ons halen, die direct onze papieren in orde ging maken. Slechts anderhalf uur later konden we Oekraïne binnenrijden; Een recordtijd. Praise the Lord! Later hoorden we, dat er veel corrupte douanebeambten zijn ontslagen. Oekraïeners zeiden ons, dat het voor eerlijke mensen iets beter is geworden onder Joestsjenko, en voor niet eerlijke mensen slechter. Rond de middag waren we al in Uzgorod, bij Ira's ouders. Ira was erg druk en kwam pas eind van de middag.

Chesed.

Omdat Ira over ongeveer een maand naar Spanje hoopt te emigreren en we voortaan zonder haar moeten werken, was het voor ons ook belangrijk met de directeur van Chesed te spreken. We wilden dingen voor de toekomst afspreken. Ira belde hem donderdagmiddag, om voor vrijdag af te spreken. Maar we werden gelijk uitgenodigd langs te komen. We gingen samen, omdat Ira het superdruk had. Bij Chesed werden we heel hartelijk ontvangen door de directeur; Michael Galin. We hoorden dat Chesed in Uzgorod nu ook geregistreerd is in Kiev. Dat betekent, dat we in de toekomst ook aan hen direct humanitaire hulp kunnen geven via de officiële weg. Alleen hebben ze maar een kleine opslagplaats. We kregen een lijst met spullen, die ze graag zouden hebben. Ook spraken we af de volgende dag Joodse gezinnen te bezoeken.

Gezinnen.

De volgende morgen waren we om 10 uur bij Chesed. Een lieve Joodse vrouw ging met ons mee naar de gezinnen. Als eerste bezochten we een man van 89 jaar, wiens vrouw 6

maanden geleden was overleden. Hij hield zoveel van haar! Deze man vertelde, hoe hij in de oorlog in diverse concentratiekampen had gezeten. Hij had als enige van zijn familie de oorlog overleefd. Toen hij in Uzgorod terug kwam, was zijn ouderlijk huis door anderen bewoond. Niemand wilde hem helpen zijn huis terug te krijgen. Hij moest in een kelderwoning gaan wonen. Hij vertelde veel en liet foto's zien van zijn vrouw en kinderen. Zijn dochter woont met haar man en zoontje in Israel. Zijn zoon woont met vrouw en kind in Uzgorod. We gaven hem kleding, schoenen, handdoeken en Hollandse kaas. Hij vroeg of we gedachten konden lezen: hij was dol op kaas! Het was moeilijk om bij deze lieve man weg te komen; hij bleef vertellen. Maar het volgende gezin wachtte al op ons: een oudere Joodse vrouw en haar 47-jarige dochter. De dochter mankeerde lichamelijk van alles, maar de dokters konden niets vinden. Ze was in het begin alles behalve vriendelijk, in tegenstelling tot haar moeder. Toen we wat met hen praatten en spullen gaven, ontdooide ze langzaam. Ze begon ook dingen aan ons te vragen. Toen we weer vertrokken, liep ze zelfs mee naar het busje en zei steeds "bedankt, bedankt. Het volgende gezin, bestond uit een oudere moeder met een gehandicapte blinde zoon. De zoon was niet thuis. We konden echter voor hen beide wel het één en ander vinden dat ze goed gebruiken konden. Toen we nog even terug gingen om een stuk kaas te brengen, was ze de kleren al aan het passen. Eigenlijk wilde onze begeleider nog naar een 4e gezin. Maar we hadden om 2 uur met Ira bij de kerk afgesproken om nog wat dingen voor de dienst door te spreken. We gingen dus terug naar Chesed.

De muzikant.

De directeur van Chesed had ons al gevraagd of we wat kleding enz. hadden voor een Joodse zwerver. Elke dag kwam hij bij Chesed langs. Toen we terugkwamen bij Chesed zat de man er inderdaad. Hij had een oude tuba gekregen en speelde erop voor ons. Hij verontschuldigde zich dat hij lang niet gespeeld had en dat hij geen tanden meer had. Maar het klonk heel mooi. Iedereen van Chesed kwam luisteren. Hij glom toen hij een applaus kreeg. We konden deze man wat spullen, lakens en handdoeken, geven, maar helaas hadden we niet zoveel kleding in zijn maat. We besloten wat spullen voor hem op de markt te kopen; nieuwe schoenen, 2e hands broeken en truien, een jas, bananen, sinaasappels, nootjes, snoep, kaas en sap. We maakten één doos met kleding en één met gezonde en lekkere dingen. Maandagmorgen vroeg gaven we het af bij Chesed.

De trouwdag

De trouwdag was een mooie dag, die eigenlijk niet zoveel verschilde van een Nederlandse trouwerij. Behalve dan dat in het kleine tweekamerflatje van Ira's ouders t/m maandagavond 12 mensen bivakkeerden. Er was veel geïnvesteerd om de dag tot een onvergetelijke dag te maken; prachtige bloemen, veel versieringen, een schitterende trouwjurk, een uitgebreide maaltijd enz. Jammer dat Sergio's familie niet aanwezig kon zijn; de taal is een verhindering en ook de afstand. Ze hopen daarom in Spanje nog een keer te trouwen.

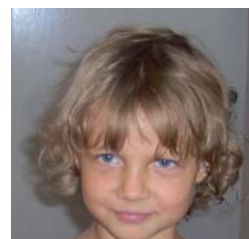
Als eerste gingen we naar de kerk. De boodschap die het bruidspaar meekreeg was wat de Heere Jezus zegt: "Dit is mijn gebod, dat jullie elkaar liefhebben, zoals Ik jullie heb liefgehad." Daarna naar het stadhuis en 's avonds was de bruiloft. Het was een hele mooie dag.

Weeshuis

Ira en Sergio hadden gezegd dat ze maandag graag met ons meewilden naar het weeshuis in Vinogradova. Voor Sergio, die z'n afstudeerscriptie over straatkinderen had gedaan, zou dat heel leuk zijn. We vertrokken niet al te vroeg (i.v.m de wittebroodsweken) en kwamen tegen twaalf in het weeshuis aan. Iemand van het weeshuis (Oleg, de onderdirecteur) ging de douanezaken voor ons regelen en wij bezochten de

kinderen. Met het meisje Tamara, (voor haar gaven we de vorige keer geld om de leverziekte te kunnen behandelen) gaat het langzaam iets beter.

Behalve matten voor de gymzaal, ballen, kleding, schoenen enz. hadden we ook voor elk kind een speeltje. Voor alle jongens een vrachtautootje, wat we gekregen hadden van de plaatselijke Plusmarkt. Voor alle meisjes was er

een pop. Ook hadden we van Koen Carlier twee grote zakken met lollies gekregen. Wat een belevenis om al die blijde gezichten te zien, toen ze een kadootje kregen. Blij en voldaan gingen we daarna thee drinken in de kamer van de directrice. Toen kwam Oleg ons vertellen, dat hij een groot probleem had. De douaneman die stempel en handtekening moest zetten, was al naar huis. Er zat niets anders op dan met een vol busje weer terug te rijden naar Uzgorod en de volgende morgenvroeg weer terug te komen.

Afscheid.

Deze dinsdagmorgen vertrokken we samen nogmaals naar het weeshuis in Vinogradova. Bij de douane wachtten we, samen met Oleg, van half 11 tot 3 uur. Toen waren de papieren in orde. Hier ging het dus niet echt snel. Maar wachten zijn we inmiddels wel gewend in Oekraïne. We gingen met Oleg terug naar het weeshuis, laadden de spullen uit en wilden zo snel mogelijk op weg naar de grens, richting Holland. Hoewel we zeiden dat we niet hoefden te eten, werd er toch een warme maaltijd voor ons geserveerd. Achteraf toch wel heerlijk, met een lange reis voor de boeg. Om 4 uur vertrokken we. De terugreis, met af en toe een poosje slapen in de bus, was ook erg voorspoedig. We reden in één keer door; de Oekraïns-Hongaarse grens kostte ons slechts 5 minuten. PTL. Blij en dankbaar kwamen we woensdagmiddag in Nederland aan.

Voor jullie gebeden en bijdragen zeggen we hartelijk dank. Wilt je nog wat overmaken aan de Stichting dan kan dat op onderstaand nummer:

Wim en Ria Verwoerd

Secretariaat St. Roechama - Claes de Jongestraat 31 - 2957AD Nieuw-Lekkerland
roechama@filtnet.nl - www.roechama.nl
Rabobank (Gouda) : 36.24.39.486 - K.v.K.nr.:24358678